

Posudek bakalářské práce Anna Pacovská: Boris Vian a jeho heteronyma

Kandidátka si předsevzala charakterizovat autorskou osobnost Borise Viana v jeho mnohotvárnosti; název práce je tedy poněkud nepřesný: Vian sice své texty podepisoval nejrozličnějšími pseudonymy, jak se v práci dočteme, ale jakousi osobitost a jednodušnost alternativní poetiky, kterou očekáváme u „heteronyma“ (až se jeví, že část autorova díla by mohla být připsána autoru odlišnému), nacházíme pouze v jednom případě, totiž v románech podepsaných jménem Vernon Sullivan a napodobujících styl detektivek americké „drsné školy“. Právě na charakteristiku této větve Vianova díla a analýzu především výrazových prostředků v ní využitých se práce především zaměřuje. Předtím se snaží ukázat kořeny Vianovy tvůrčí mnohotvárnosti v jeho biografii a stručně popsat rozsah literárních žánrů, do nichž Vian zasáhl. Činí tak převážně z literárněhistorického (faktografického) pohledu, otázku, zda i tady by se nedaly objevit pregnantní rozdíly poetik (např. mezi romány, poezií, písňovými texty a dramatickými formami), nezkoumá; Vianova literární charakteristika je podána souhrnně a vcelku přiměřeně.

Pokud jde o Vernona Sullivana, práce popisuje z literárněhistorického pohledu genezi tohoto souboru románů, stručně shrnuje jejich záměr, obsah a tematiku, posléze se snaží postihnout především jazykový svéráz tohoto typu. Tato část je poměrně zajímavá, v kritické perspektivě zkoumá také některá řešení zvolená v českých překladech. Velmi podivně se tu ovšem vyjímá kapitola 9., nazvaná „Formální stránka Sullivanových děl“ a zabývající se na necelé jedné stránce jedním aspektem „Sullivanovy“ interpunkce; zde kandidátka zjevně nedocenila, co všechno pojem formální analýzy v literární vědě obnáší. Kusá a nepřesvědčivá je také podkapitola věnovaná „Sullivanovým“ neologismům.

Mám nicméně za to, že studentka ve své práci prokázala celkem uspokojivě, že je po třech letech schopna samostatně (i když s řadou neobratností) zpracovat literárněhistorické téma; práci k obhajobě doporučuji, s hodnocením *velmi dobře*.

Většina detailních nedostatků byla vyřešena v průběhu konzultací s vedoucím práce, takže jich v textu mnoho nenajdeme. Zůstává rozkolísanost v kvantitě o slovo *tematika* a *tematický* (na rozdíl od *tématu* má být *e* krátké). Syntaktická souřadnost v první větě druhé kapitoly vytváří jistý sémantický zmatek („záliba v hudbě Paula Viana a Yvonne Ravezové“ možná hrála úlohu v počtí jejich dítěte, ale nemohla být posléze vlastní tomuto dítěti, protože je takto syntakticky pevně spojena s rodiči). Nejasnost přetrvává u přezdívky Major, pod níž vystupoval jeden z Vianových přátel, ale nic lepšího se s ní asi dělat nedá. Pokud je slovo „swingette“ utvořeno analogicky ke slovům jako „quintette“, a jde-li o hudební soubor, nikoli o druh skladby, v češtině bychom měli asi mít „swingeto“ (soubor je kvinteto, skladba kvintet), a slovo by se v každém případě mělo skloňovat (str. 20). Věta v podkapitole 3.6 „*Mezi jeho bry...*“ je syntakticky nedokončená (str. 24). *Série blâme* na str. 25 by měla být *blême*; jméno Faustroll na stejné straně by se mělo skloňovat. V Závěru není příliš jasné, co má znamenat věta: *Jeho nonkonformismus by v té době jen těžko bledal protivníka* (str. 52). Na str. 53 by stačilo napsat: *po... kandidatuře na cenu Plejádý*. Věta na stejné straně: *snažil se, aby ani Sullivanova díla nebyla zcela jednotvárná a ničím originální...* se zamotává do svých záporů. Onomastika je přímo definována jako studium vlastních jmen, formulace na str. 54 je tedy nesmyslná.

Doc. PhDr. Václav Jamek